

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1369/2021
22.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Марије Вучковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 6К.655/19 од 09.07.2021. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 201/21 од 18.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Марије Вучковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 6К.655/19 од 09.07.2021. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 201/21 од 18.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору 6К.655/19 од 09.07.2021. године, између осталих, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и одређено је да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 2 (две) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом оштећена ББ је са имовинскоправним захтевом упућена на парницу. Окривљени је обавезан да плати паушал у износу од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 201/21 од 18.10.2021. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА, ВВ, ГГ и ДД и потврђена је пресуда Основног суда у Сомбору 6К.655/19 од 09.07.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА – адвокат Марија Вучковић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине

пресуду Вишег суда у Сомбору Кж1 201/21 од 18.10.2021. године и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је првостепеном пресудом која је потврђена од стране другостепеног суда прекорачена оптужба, обзиром да не постоји објективни идентитет између оптужбе и пресуде. Наиме, по ставу браниоца, суд је у пресуди, супротно одредби члана 420. ЗКП, на штету окривљеног изменио чињенични опис кривичног дела за које су окривљени, међу којима је и окривљени АА, оптужени и то тако што је окривљене огласио кривим да су у тучи учествовали тако што су се „међусобно одгуривали“, док је у диспозитиву оптужног предлога Основног јавног тужиоца у Сомбору КТО.560/19 (КТ.46/17) од 18.11.2019. године, а који није мењан до закључења главног претреса, окривљенима стављено на терет да су критичном приликом у тучи учествовали тако што су „међусобно разменили неутврђен број удараца“.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Према одредби члана 420. став 1. ЗКП пресуда се може односити само на лице које је оптужено (субјективни идентитет пресуде и оптужбе) и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници (објективни идентитет пресуде и оптужбе).

По налажењу Врховног касационог суда, наведеном изменом у побијаној правноснажној пресуди чињеничног описа кривичног дела из оптужног предлога Основног јавног тужиоца у Сомбору КТО.560/19 (КТ.46/17) од 18.11.2019. године, суд није прекорачио оптужбу, односно није повредио ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног АА. Ово са разлога јер се правноснажна пресуда односи на исто лице – окривљеног АА и на кривично дело за које је оптужен – кривично дело учествовање у тучи из члана 123. став 1. КЗ, с тим што је првостепени суд у пресуди овом изменом само ускладио чињенични опис кривичног дела са чињеничним стањем утврђеним на главном претресу, крећући се при томе у оквиру оптужног акта јавног тужиоца, при чему окривљени није оглашен кривим за више криминалних активности и већу криминалну вољу (већу „криминалну количину“) од оне за коју је оптужен, нити је наведена измена извршена на штету

окривљеног. Дакле, како је чињенични опис у изреци пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. став 1. КЗ, то су у конкретном случају неосновани наводи браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Поред тога, по оцени овог суда, неосновани су и наводи браниоца окривљеног у делу у којем истиче да је у конкретном случају погрешно примењен кривични закон, јер суд није применио одредбу Закона о јавном реду и миру који је једини закон који дефинише појам туче и то на начин да је туча узајамно вршење насиља између два или више лица које се састоји у нападају удараца руком, другим деловима тела или предметима, док Кривични законик не садржи дефиницију појма туче, а становиште судске праксе је да у њој морају учествовати најмање три лица. Изнетим наводима захтева браниоца окривљеног се правноснажне пресуде, по налажењу Врховног касационог суда, суштински побиијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 3. став 1. тачка 11) Закона о јавном реду и миру.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани из разлога јер суд у конкретном случају није био у обавези да примени одредбу члана 3. став 1. тачка 11) Закона о јавном реду и миру, обзиром да је овом одредбом Закона о јавном реду и миру, коју бранилац у захтеву правилно цитира, заправо предвиђено које значење има израз „туча“ у смислу Закона о јавном реду и миру, при чему у конкретном случају окривљени није оглашен кривим за кривично дело које је прописано Законом о јавном реду и миру, већ за кривично дело учествовање у тучи из члана 123. став 1. Кривичног законика. Радња извршења кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. став 1. КЗ је учествовање у тучи у којој је неко лице тешко телесно повређено или лишено живота, а што представља објективни услов инкриминације (кажњивости) који је неопходан за постојање овог кривичног дела, при чему није нужно да је то лице и учествовало у тучи. Појам туче се одређује као физички обрачун између најмање три лица. Физички обрачун подразумева предузимање радњи које су усмерене на угрожавање и повреду телесног интегритета других учесника у тучи, при чему, иако су код туче то најчешће радње нападања удараца другим учесницима у тучи, по оцени овога суда, радње физичког обрачуна могу бити и постављање препрека, саплитање, гурање, одгуривање, поливање алкохолним пићем и слично, с обзиром да и предузимање таквих радњи може довести до угрожавања и повреде телесног интегритета других учесника у тучи. Имајући у виду напред наведено, те имајући при томе у виду чињенични опис кривичног дела за које је окривљени правноснажно оглашен кривим, то је суд у конкретном случају правилно применио кривични закон када је кривичноправне радње окривљеног АА правно квалификовао као кривично дело учествовање у тучи из члана 123. став 1. КЗ, па се стога као неосновани оцењују наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 3. став 1. тачка 11) Закона о јавном реду и миру.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, указујући да је суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка јер пресуда не садржи разлоге о битним

чињеницама, између осталог и о утврђеној чињеници да је критичне вечери у другом делу кафане избио сукоб при којем је једно лице бацило флашу у правцу врата где је повређена оштећена, по налажењу овога суда, бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, па имајући у виду да наведена повреда не представља дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца, то стога Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао. Поред тога, нису разматрани ни наводи браниоца окривљеног у којима оспорава оцену доказа и чињенични закључак суда да је до повређивања оштећене дошло услед туче у којој су учествовали окривљени, давањем сопствене оцене изведених доказа и изношењем сопственог чињеничног закључка да је до повређивања оштећене дошло услед тога што је лице, које је било учесник другог конфликта који се критичне вечери одвијао у другом делу кафане упоредо са свађом између окривљених, бацило флашу у правцу врата кафане, а из разлога јер ови наводи браниоца окривљеног у битном представљају оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажним одлукама и изношење сопствене оцене доказа.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Марије Вучковић, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић